

καλουμένου Φιλαδέλφου. Πᾶσαι αἱ ἄλλαι ἀπὸ τῶν Παραπαμισαδῶν μέχρι τοῦ Βοσπόρου, τῆς Προποντίδος, Ἐλλησπόντου, τοῦ Αἰγαίου πελάγους καὶ τῆς Μεσογείου θαλάσσης χῶραι ἀπετέλουν τὸ κολοσσιαῖον τῶν Σελευκιδῶν κράτος· ἀλλὰ τινες ἐξ αὐτῶν δὲν ὑπήγοντο εἰμὴ ἐμμέσως εἰς τοὺς Σελευκίδας καὶ ἰδίως ἡ Ἀτροπατηνὴ, ἥτοι τὸ δυτικώτερον τῆς ἰδίας Μηδίας, ἡ Ἀρμενία, ἡ Καππαδοκία, ὁ Πόντος, ἡ Παφλαγονία, ἡ Βιθυνία καὶ τὸ Πέργαμον (1). Αἱ χῶραι αὗται εἶχον ἰδίους ἡγεμόνας, αἱ μὲν ἀπὸ τῶν προτέρων χρόνων, αἱ δὲ ἀπὸ τῶν παρόντων· οἱ δὲ ἡγεμόνες οὗτοι περιῆλθον ἔκτοτε εἰς πολεμίας πρὸς τοὺς Σελευκίδας σχέσεις καὶ ἀπέβησαν μετ' οὐ πολὺ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦττον ἀνεξάρτητοι. Ἀλλὰ τὸ παράδοξον, ἐνῶ οἱ πλείστοι ἐξ αὐτῶν ἦσαν βαρβάρου καταγωγῆς, ὑπέκυψαν οὐδὲν ἦττον εἰς τὴν ἐπιρροὴν τοῦ ἑλληνισμοῦ καὶ ὑπηρετήσαν εἰς τὴν διάδοσιν αὐτοῦ σχεδὸν ὅσον καὶ οἱ καθαρῶς ἑλληνικῆς καταγωγῆς ἡγεμόνες. Εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ τὰς παρακειμένας αὐτῇ χῶρας τῆς Λυβύης ἄρχουσιν οἱ Πτολεμαῖοι· εἰς αὐτοὺς ὑπάγονται καὶ πολλαὶ τῶν ἑλληνικῶν νήσων. Ἡ δὲ Ρόδος ἐξακολουθεῖ ἀκμάζουσα ὡς αὐτοτελὴς ἐμπορικὴ καὶ ναυτικὴ πολιτεία. Ἐν Εὐρώπῃ πρὸς βορρᾶν, ἀφοῦ ἐξέλιπε τὸ βασίλειον τοῦ Λυσιμάχου, ἠγέρθη ἀντ' αὐτοῦ τὸ γαλατικὸν τῆς Τύλης βασίλειον· αἱ δὲ κατὰ τὰ αὐτόθι παράλια ἑλληνίδες πόλεις μετὰ κόπον μὲν σφύζουσι τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλὰ πλουτοῦσι καὶ ἀντέχουσι διὰ τῆς μεγάλης αὐτῶν ἐμπορίας. Ἔρχεται ἔπειτα τὸ βασίλειον τῆς Μακεδονίας, τὸ ὁποῖον πολυειδῶς μὲν ἐξησθένησε διὰ τὴν ἐπὶ τὴν Ἀσίαν στρατείαν, καὶ τοὺς μετέπειτα ἐμφυλίους πολέμους, καὶ τὴν ἀναρχίαν, καὶ τὴν ἐπιδρομὴν τῶν Γαλατῶν, ἀλλ' ἔμελλε μετ' ὀλίγον ν' ἀνακύψῃ ὄπωσθον διὰ τῆς τοῦ Ἀντιγόνου τοῦ Γονατᾶ διοικήσεως. Εἰς τὸ βασίλειον τοῦτο παρεκτὸς τῆς Μακεδονίας ὑπάγεται καὶ ἡ Θεσσαλία καὶ ἡ Εὐβοία καὶ τινες ἐν Πελοποννήσῳ πόλεις, ἰδίως αἱ ἀχαϊκαὶ (2). Αἱ δὲ λιπαὶ τῆς κυρίως Ἑλλάδος πολιτεῖαι διατηροῦσι μὲν τὴν αὐτονομίαν ἀλλ' ἀσθενῆ καὶ ἄδοξον, ἐξαιρέσει τῶν γενναίων Αἰτωλῶν οἵτινες, ρυθμίσαντες ἤδη ὄπωσθον τὴν ἀρχαίαν συμπολιτείαν, ἀποβαίνουσι μετ' οὐ πολὺ τὸ κράτιστον τῆς ἐνταῦθα Ἑλλάδος ἔθνος. Καὶ οἱ Ἀχαιοὶ δὲ τῆς Πελοποννήσου, ἀνακτῆσαντες μετὰ μικρὸν τὴν ἀνεξαρτησίαν, συγκροτοῦσι συμπολιτείαν, ἣτις ἐφαίδρυνεν ἐπὶ τινὰ χρόνον τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ πρώτου ἑλληνικοῦ βίου.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος πολὺ μᾶλλον λόγου ἀξία ἐγένετο ἢ εἰς τὴν Ἠπειρὸν ἐπελθούσα ἀλλοίωσις τῶν πραγμάτων. Περὶ τῶν διαφόρων φυλῶν ὅσαι κατᾶκουεν ἐν Ἠπειρῷ ἐλάβομεν ἄλλοτε ἀφορμὴν (Κεφ. Α' βιβλ. Β' τοῦ πρώτου τόμου) νὰ ὁμιλήσωμεν, παρατηρήσαντες ὅτι αἱ φυλαὶ αὗται εἶχον τὴν αὐτὴν γλῶσσαν, καταγωγὴν καὶ θρησκείαν ἦν καὶ οἱ λοιποὶ τῆς Ἑλλάδος κάτοικοι, ἀλλὰ δὲν συμπρωώδευσαν μετὰ τούτων εἰς τὸ στάδιον τῆς κοινωνικῆς διαμορφώσεως, διὰ δὲ τοῦτο, ὅπως καὶ οἱ Μακεδόνες, ὀνομάζονται ἐνίοτε βάρβαροι ἐν τῇ πέμπτῃ καὶ ἐν τῇ τετάρτῃ ἑκατονταετηρίδι. Εἴπομεν πρὸς τούτους ἔκτοτε ὅτι ἡ ἀρχαία Ἠπειρὸς εἶναι μία τῶν ὀλίγων ἑλληνικῶν χωρῶν εἰς τὰς ὁποίας τὸ

(1) Ἄλλ' ἐν τοῖς ἔνδον τῆς μ. Ἀσίας, μεταξύ Φρυγίας, Καππαδοκίας καὶ Παφλαγονίας ἀπὸ χωρῶν ἀφαιρεθειῶν καὶ ἀπὸ τῶν τριῶν τούτων ἐπικρατειῶν ἐσχηματίσθη κατὰ τὸ πρῶτον ἤδη ἡμισὺ τοῦ 3 π. Χ. αἰῶνος νέον κράτος γαλατικόν, ἰδρυθὲν ὑπὸ τῶν Γαλατῶν τῶν ἀπὸ Θράκης εἰς τὰ παράλια τῆς μ. Ἀσίας μεταναστάντων καὶ εἰς τὰ ἐνδότερα ἐπιδραμόντων. Οἱ Γαλάται οὗτοι ἀναμειχθέντες μετὰ τῶν Ἑλλήνων τῆς μ. Ἀσίας ἀπετέλεσαν τὸ ἀνάμικτον ἔθνος τῶν Γ α λ λ ο γ ρ α ἰ κ ω ν.

(2) Αἱ ἀχαϊκαὶ πόλεις ἢ μᾶλλον ἡ συμπολιτεία τῶν ἀχαϊκῶν πόλεων διετελεῖ ἀπλῶς φίλη καὶ σύμμαχος τοῦ Ἀντιγόνου τοῦ Γονατᾶ, οὐσα ἄλλως ἐν πᾶσιν αὐτόνομος καὶ αὐτοτελὴς συμπολιτεία αὐτονόμων πόλεων.

